

ŽURNÁL

3

Studentský časopis SGAGY Kladno

*ALEXANDR
VELIKÝ*

**KULTURA
ŠKOLA
ZPRAVODAJSTVÍ**

OBSAH

1

*PAVLÍNA JURKOVÁ A ALŽBĚTA
KOPERNICKÁ - ROZHOVOR S PÍ.
PROF. POKORNOU*

3

*JOSEF KOUBEK - ALEXANDR
VELIKÝ*

4

*TOMÁŠ VACEK : Hardcore PUNK
- S ČÍM ZAČÍT?*

6

TOMÁŠ VACEK - BANÁN

9

JAKUB CHARVÁT : EDÚV SYN

10

*TOMÁŠ VACEK - 13. KOMNATA
KRYŠTOFA KOLÁŘE*

„MOJE OBLÍBENÁ KYSELINA JE CITRONOVÁ“ ŘÍKÁ MARIE POKORNÁ

autorky článku Pavlína Jurková a
Alžběta Kopernická, kontaktujte
na kopeal27b@sgagy.cz a
jurkpa27b@sgagy.cz

CO JSTE STUDOVALA ZA ŠKOLY?

Studovala jsem gymnázium tady na Kladně a přírodovědeckou fakultu univerzity Karlovy.

JAKÝ BYL VÁŠ OBLÍBENÝ PŘEDMĚT, KDYŽ JSTE STUDOVALA?

Určitě všechny přírodní vědy. Především biologie, chemie a fyzika

PROČ JSTE SI VYBRALA ZROVNA TOTO POVOLÁNÍ A CO VÁS PŘIVEDLO NA TUTO ŠKOLU?

Původně jsem šla cestou vědeckou. Ale protože jsem poté měla děti, chtěla jsem na ně mít čas v období prázdnin a vychovávat je, přešla jsem na pedagogickou profesi. Na tuto školu mě přivedla potřeba bytí na Kladně. Původně jsem byla na gymnáziu ve Slaném, které bylo daleko.

BAVÍ VÁS STÁLE UČIT?

Stále mě to baví a dělám to moc ráda. Jinak už bych tu asi nebyla.

JE PODLE VÁS PRÁCE UČITELE DOBŘE PLACENÁ

Myslím, že důležitější je, jestli to člověka baví a dělá to rád. Určitě plat je v současné době lepší, než byl.

UČILA JSTE NĚKOHO Z AKTUÁLNÍCH UČITELŮ SGAGY?

Ano. Pan zástupce byl jeden z mých prvních studentů, když jsem nastoupila na tuto školu.

MYSLÍTE SI, ŽE BY SE STUDENTŮM MĚLO VYKAT NEBO TYKAT?

To je otázka osobního vkusu. Já radši studentům tykám, protože mi přijde, že je to osobnější a milejší přístup.

NA ZÁKLADĚ TOHO, ŽE UČÍTE CHEMII, JAKÁ JE VAŠE OBLÍBENÁ KYSELINA A PROČ?

Co se týče používání, tak asi kyselina citronová, jablečná nebo vinná, které jsou v ovoci, jelikož mám velice ráda ovoce.

JAKÝ JE VÁŠ OBLÍBENÝ HUDEBNÍ STYL?

Klasická hudba, kterou se i sama zabývám.

ANANAS NA PIZZE ANO NEBO NE?

Za mě rozhodně ne. Ananas nemám vůbec ráda.

ALEXANDR VELIKÝ : JEHO IMPÉRIUM, KTERÉ NEMĚLO DLOUHÉHO TRVÁNÍ

autor článku Josef
Koubek, kontaktujte na
koubjo28b@sgagy.cz

Na úvod článku bych chtěl zmínit, že slouží trochu jako testovací subjekt nově vzniklé série o světově známých osobnostech, kterou mám v úmyslu nějaký čas v tomto časopisu zachovat. Jsem si jist, že mnoho lidí by si rádo doplnilo znalosti o někom, kdo třeba naprosto zásadně ovlivnil náš každodenní život. Věřím, že je mnoho lidí, kteří se zajímají o osobnosti, které svými činy, myšlenkami nebo objevy změnily svět. Ti nás mohou inspirovat a otevřít nové perspektivy. Budeme se zabývat životními příběhy těchto jedinečných osobností a jejich dědictvím, které přetrvává dodnes.

Alexandr Veliký, jedna z nejvýznamnějších postav v dějinách, byl starověkým makedonským vojevůdcem a dobyvatelem, který svými vojenskými taženími a vizionářským vedením vytvořil jedno z nejrozsáhlejších impérií v historii.

Narodil se roku 356 př. Kr. v hlavním městě Makedonie - v Pelle, jako syn krále Filipa II. Od dětství byl vzděláván učitelem Aristotelem, což značně také do budoucna ovlivnilo jeho pohled na svět a zájem o kulturu. Již ve svých 20 letech převzal po smrti svého otce vládu nad Makedonií a okamžitě začal plánovat expanzi

Jeho první úspěch přišel v roce 334 př. Kr., kdy vytáhl na Persii. Jeho vojsko bylo inovativní a dobře vycvičené a jeho strategické schopnosti mu umožnily porazit mnohem početnější perskou armádu v bitvě u Gráníku. Tato vítězství mu otevřelo cestu do Anatólie a Egypta, které padly do jeho rukou bez většího odporu. Po obsazení Egypta založil Alexandrii, která se stala jedním z nejvýznamnějších kulturních a obchodních center starověkého světa. Alexandr také pronikl až do Indie, kde si podmanil rozsáhlá území. Jeho tažení a dobytí měla zásadní vliv na politické, kulturní a obchodní dějiny té doby.

Jak už jsem zmínil, Alexandr Veliký nebyl pouze vojevůdcem, ale také velkým vizionářem. Snažil se sjednotit své dobyté území a zavést politiku smíření a integrace. Sám sebe považoval za posla helénismu (jednoduše lze říci, že helénismus představoval šíření řeckého a politického vlivu na širokou geografickou oblast, což mělo dopad na další vývoj světových kultur) a chtěl spojit makedonskou kulturu s místními tradicemi. Kromě toho podporoval vědu, umění a vzdělání, což vedlo k rozkvětu vědeckého a kulturního života v Alexandrii.

Nicméně, Alexandrův život byl zkrácen tragicky. Zemřel ve věku 32 let v roce 323 př. Kr. v Babylóně. Přesná příčina jeho smrti zůstává neznámá, ačkoli existuje mnoho teorií a spekulací. Jeho úmrtí vedlo k následnému rozpadu celého jeho impéria a následovalo období politického chaosu a bojů o moc, které skončily tak, že některé malé sjednocené národnostní menšiny byly úplně vyhlazeny.

Alexandr Veliký zanechal nevymazatelný odkaz v dějinách. Jeho dobytelské tažení překonalo hranice známého světa a ovlivnilo vývoj národů a kultur. Jeho snaha o sjednocení a smíření, jeho vášeň pro vzdělání a jeho vojenské schopnosti ho učinily jednou z nejvýznamnějších postav starověku, jejíž dědictví pokračuje dodnes. Alexandr Veliký je nyní symbolem odvahy, vize a touhy po dobytí něčeho pro něj někdy úplně neznámého.

HARDCORE PUNK: S ČÍM ZAČÍT?

Hardcore je subžánr punku. Velmi stručně řečeno vznikl z lidí, kteří byli naštvanější než normální pankáči a tak dělali agresivnější, rychlejší hudbu. Protože v čísle se nachází rozhovor s jednou z předních postav českého hardcoru, rozhodl jsem se Vám udělat jakýsi starter pack, s čím začít pro lidi, kteří o něm moc nevědí.

**autor článku Tomáš Vacek,
kontaktujte na
vaceto28b@sgagy.cz**

Bad Brains - Bad Brains (1982)

Přední kapela Washingtonské hardcore scény Bad Brains vydala svou první nahrávku před čtyřiceti lety a stále má co říct. Kromě punku spojuje také žánry jako reggae či heavy metal. Agresivní kytarové riffy spolu s uječenými vokály skvěle doplňuje špinavá, "městská" produkce, celá deska zní, jako kdyby mi někdo zavrtával šrouby do hlavy vrtačkou a hrozně se mi to líbí. Některé skladby byly znovu nahrány na desce Rock For Light která ale má na můj vkus až moc čistou produkci a nemám z ní tak silné dojmy jako z verzí na tomto albu. Jednoznačně se jedná o průkopnickou desku hardcoru.

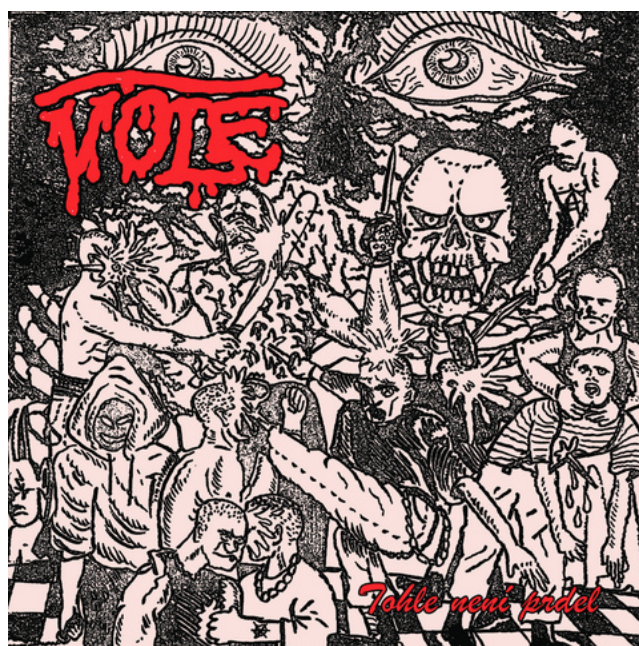
Minor Threat - First Two Seven Inches (1981)

Kompilační deska kapely Minor Threat, která začala "revoluci" straight edge. Na albu se nachází první dvě EPs a celková délka tvoří něco okolo dvaceti minut a i přes to ve mně vzbuzuje neskutečné množství pocitů. Je to úžasná deska na vybití vzteku s důležitými, ale jednoduše zapamatovatelnými texty s levicovou a agresivní náturou. Ian Mackaye (frontman kapely) má absolutně úžasný hlas, vše řve s naprostou procítěností a - ačkoliv nenávidím tato hodnocení - mu to opravdu věřím, všechno působí strašně opravdově. S Minor Threat jednoduše nesáhnete vedle. A pokud vám přijde hardcore až moc agresivní, zkuste Ianovu post-hardcore kapelu Fugazi.

Bad Brains - Bad Brains (1982)

Minor Threat - First Two Seven Inches (1981)

Vole - Tohle Není prd**?! (2021)

Vole - Tohle Není Prd**?! (2021)

Kde začít? Tahle deska je absolutně perfektní. Až už to je továrenská produkce, úžasné riffy, vokály, důležité texty. Obal desky perfektně shrnuje její náladu. Celou ji znám téměř nazpaměť a kdykoliv vám o půlnoci s radostí odeřvu text Proto?!, Byl Jednou Jeden Člověk nebo Lyže. Způsob, jak jsem desku objevil je celkově velmi magický a unikátní. Při výměně kazet s mým kamarádem mi podal žlutou pásku se slovy „Tohle je absolutně úžasný a vystřelí tě to ze židle“ a měl pravdu, ta deska je opravdu úžasná a špinavá a zní jako ta nejvíc brutální stávka dělníků. Krása.

BANÁN

Banán je legenda, která prožila většinu svého života v subkultuře hardcore punku. Když jsem se do žánru dostával, měl jsem v povědomí spíše klasické kapely typu Bad Brains nebo Minor Threat. Při objevování českých umělců a kapel jsem začínal s Vole, postupně jsem se dopracoval k Protijedu, ve kterém Banán působí, a s první návštěvou obchodu Rekomando (ten je pro tuto subkulturu poměrně důležitý) jsem narazil na knihu Nepřestat se dívat kolem sebe. Hned po přečtení jsem si přes Bandcamp objednal první album Protijedu na kazetě, a s tím jsem Banána požádal o rozhovor. Myslím si, že rozhovor může být přínosný i pro někoho, kdo se v hardcore subkultuře vůbec neorientuje a doufám, že ve vás probudí zájem o ní.

**autor článku Tomáš Vacek,
kontaktujte na
vaceto28b@sgagy.cz**

KOLIK JSI MĚL KAPEL A KOLIK Z NICH JE STÁLE AKTIVNÍCH?

Bylo jich hodně, nikdy jsem to nepočítal. Nevím, jestli do toho mám počítat jenom kapely, které koncertovaly, nebo i věci, které byly myšleny jen jako projekty. Myslím, že jsem se objevil asi ve dvaceti kapelách. Systematik jsem nikdy moc nebyl. Ale aktivní jsou teď dvě, Protijed a Thulsa. Teď připravuju ještě jeden projekt s kamarádem ze Švédska, bude se to jmenovat Remain Sane. Budu tam taky po dlouhé době zpívat anglicky a tohle je vlastně poprvé, co o tom mluvím veřejně. Jsem nadšený, že to vyjde zrovna v kladenském studentském časopise (směje se). Mělo by to snad vyjít i na kazetě, ale s koncertováním zatím moc nevíme.

JAK ZMĚNIL PŘÍCHOD DÍTĚTE TVOJE PŮSOBNÍ NA SCÉNĚ? JSI MÉNĚ “DIVOKÝ”, NEBO SE NIC NEZMĚNILO?

Hlavně to změnilo moje priority, předtím to byly ty kapely a celé to dění na scéně. S dítětem mi došlo, že to není celé o mně, ty priority už mám dané. Je to prostě někdo, kdo je na tobě stoprocentně závislý, musíš se o něj starat a brát to v potaz. Z mého pohledu to možná utlumí nějaké aktivity a taky jsem zjistil, že ta péče je opravdu náročná.

MINULÝ ROK JSI VYDAL S MAXIMEM HOROVICEM A BARBOROU VOTAVOVOU OBSÁHLÝ KNIŽNÍ ROZHOVOR. DÁ SE TO NAZVAT JAKO TVOJE PAMĚTI. BYL TO NÁPAD TEBE NEBO MAXIMA?

Byl to můj nápad. V hlavě jsem to měl pár let, sám pro sebe jsem si zreflektovat nějakou část svého života tak netradičním způsobem. Nějak jsem se necítil na to si sednout a sám napsat knížku. Od začátku jsem si myslel, že by bylo dobré, aby tam byl někdo, kdo by držel nějakou formu. Pak jsme se bavili kdo by to mohl být. Jako první mě napadl Karel Veselý (autor legendární knihy Hudba Ohně, pozn. redakce), ale ten na to v tu dobu neměl kapacitu. Pak mě napadl Maxim, protože on je ten typ člověka, který do toho může přinést jiné úhly pohledu, ale zároveň chápat, o čem se bavíme. Prostě je to někdo, kdo je z té scény trochu venku, ale zase ne moc. Tak jsme to zkusili a nějak to dopadlo. Teď jsem nad tím nedávno přemýšlel. Je to vlastně rok, co se to vydalo a za tu dobu se toho stalo strašně moc, některé věci bych možná zreflektoval jinak a byl k nim možná trochu tvrdší. Zase tam nelituju ničeho, co jsem napsal, za vším si stojím. Pomohlo mi to uvědomit si hodně věcí a jsem rád, že jsem to udělal.

V ROCE 2014 SIS ŠEL NEPŘEVZÍT CENU ANDĚL, MĚL JSI TAM PROSLOV O TOM, ŽE HARDCORE A PUNK NEPATŘÍ DO TAK MAINSTREAMOVÉHO PROSTŘEDÍ. POŘÁD SI ZA TÍM STOJÍŠ?

Určitě, asi to bylo celkem patetické ale pořád si za tím stojím. Možná bych to tehdy řekl jinak, ale takhle jsem to cítil a tak jsem to řekl.

JAK SE ZA DOBU, CO ŽIJEŠ STRAIGHT EDGE ZMĚNIL TVŮJ PŘÍSTUP K TÉTO KULTUŘE? (STRAIGHT EDGE JE ŽIVOTNÍ STYL VYCHÁZEJÍCÍ Z HARDCORE PUNKU, DO ŠIRŠÍHO POVĚDOMÍ SE DOSTAL DÍKY TEXTU STEJNOJMENNÉ MINUTOVÉ SKLADBY KAPELY MINOR THREAT. LIDÉ KTEŘÍ ŽIJÍ STRAIGHT EDGE NEPIJÍ, NEKOUŘÍ A STRANÍ SE JAKÝCHKOLIV REKREAČNÍCH DROG, POZN. REDAKCE)

Asi nijak. Nikdy jsem to nebral jako samostatnou výseč, nikdy to pro mě nebylo důležité v tom, jak jsem přistupoval k lidem, v tomhle se to nijak nezměnilo. Zním straight edge lidi, kteří jsou idioti, straight edge z vás nedělá lepšího člověka. Já jsem začal v patnácti a myslím si, že každý by si to měl definovat sám a že kdo si to definovat nedokáže, tak v tom dlouho nevydrží. Pochopil jsem ale, proč se lidé opíjejí nebo berou drogy, a velký milník byl to, že jsem to neudělal. Teď je v tom mnohem míň lidí, hardcore scéna se od devadesátých let výrazně zmenšila. Dřív se klidně mohlo stát, že jsi přišel na koncert do Roxy a bylo tam 1000 hardcore kids. To už se teď nestane.

V POSLEDNÍCH LETECH ZAČÍNÁ NÁRŮST NÁKUPU KAZETOVÉHO A VINYLOVÉHO MÉDIA, TYTO VĚCI JSOU S HADCORE KULTUROU SPJATY, MYSLÍŠ SI, ŽE TO JE TÍM, ŽE JSOU LIDÉ UNAVENÍ Z MP3 A JINÝCH VIRTUÁLNÍCH MÉDIÍ?

Je pravda, že desek se prodává hodně, na druhou stranu za to hodně může mainstream, každý druhý je dneska vydává, teď přichází hrozný nárůst reedic, ať už to jsou Pink Floyd nebo Rolling Stones. To ty prodeje tvoří nejvíc. Taky to hodně prodlužuje dobu výroby hardcore desek. Když se vinyl vylisuje rok po vydání, tak asi nemá moc smysl je vydávat. Ten nárůst taky způsobil velké zvednutí ceny, teď stojí deska normálně 600 korun, což mi přijde jako hodně. Já jsem ale třeba v bodě, kdy mi přijde v pohodě, že s kapelou už nikdy vinyl nevydám, spokojím se jen s kazetou. Ta situace se může změnit, takže nic neprohlašuju. Kazety jsou taky levnější, vydat vinyl stojí 40 000, kazetu 4 000. Spíš než vydávat něco fyzicky mi jde o to tu hudbu dostat k těm lidem.

TY JSI ZALOŽIL VYDAVATELSTVÍ PATIENT BOY RECORDS, VYDAL JSI 3 KAZETY, VYJDE TEĎ V BRZKÉ DOBĚ NĚCO NOVÉHO?

Teď zrovna vyjde kazeta projektu Ježura. Navedl mě na to David Vála z kapely Vole, který byl host v pořadu Modeláři, kde nám to pouštěl a říkal, jak by bylo super, kdyby to někdo vydal. Ježura je člověk ze Slezska, všechno si to dělá v pokojíku, vychází to z nějakých metalových kořenů a je to celé o tom, jak trávil své dětství s rodiči v penzionu. Je takové snové, má to zajímavou atmosféru, děláme na tom a těším se na to. Pak by měla vyjít kazeta starší finské kapely Endstand. Byli tu celkem populární, vyšly jim dvě desky u Day After records. Jejich první desku vydali jenom na CD, a tak bych to rád vydal na kazetě.

POSLOUCHÁŠ POŘÁD HADCORE? JAKÉ KAPELY BYS PŘÍPADNĚ VYZDVIHL? ZA SEBE ZMIŇUJI KAPELY HYACINTH A VOLE, TY MĚ ASI BAVÍ NEJVÍC.

Vole mě taky baví, co se týče plzeňské scény, tak je fajn kapela Boost. Ze Slovenska třeba Damato, na Rožnovsku se prý také něco děje, třeba kapela Chorobopop. Ta scéna je pořád relativně funkční a to je super. Hlavně je tady hrozně moc skvělých míst na hraní.

PROTOŽE ČASOPIS JE Z KLADNA TAK SE MUSÍM ZEPTAT, BYLA NA KLADNĚ NĚJAKÁ HADCORE SCÉNA NEBO KAPELA?

Jedna z prvních českých hardcore kapel vůbec byla jedna kapela Kladno (ano, tak se jmenovali). Byla tam v jednu dobu crust punk scéna okolo kapely Dread 101, dělalo se tam docela hodně koncertů a bylo tam dost lidí, kteří to poslouchali. V jednu dobu bylo Kladno dost fenoménem, zároveň ale taky co se týče nácků. Ty koncerty tam byly často, ale zároveň to byla taková bitevní pole.

EDÚV SYN

Slovenský trapový poetik Edúv Syn z labelu kvlt_crew, o kterém začíná být stále více a více slyšet, nám 21. dubna přinesl (doslova) nový projekt, kterým je třiceti sedmiminutové album nesoucí název „Projekt 2023“

**Autor článku Jakub Charvát,
kontaktujte na Instagramu
@kladenskejbory**

Tato deska je čtvrtým albem z dosti pestré barevné diskografie Edova Syna. Musím přiznat, že předchozí projekty mě baví svojí političností, lyrickou formou a obzvláště špinavým undergroundovým soundem, jenž je s celým labelem kvlt_crew spjatý.

Jak tedy toto album dopadlo? Řekl bych, že dost dobře. Edúv Syn nám přinesl velmi poetický projekt, který je plný špíny tohoto strašného světa, v textech se tento koncept uplatňuje velmi napřímo, Edúv Syn se toho jednoduše nebojí, do velmi atmosférického trapového beatu jsou jednoduše vloženy pravdivé informace, například „je mi zle, keď se ženy musí doprošovat práva.“ Tato nestydatá upřímnost vrací rap k dost základním kořenům, žánr byl od začátku o řešení určitých problematik, které se interpretům jednoduše nelíbily, a proto ve mně Projekt 2023 dost rezonoval. Upřímně, podle názvu jsem očekával více zaměřené konceptuální album na události tohoto roku, které, podobně jako minulá léta, nebyly moc pokojné, nicméně vyskytuje se tu převážně problematika společnosti jako celek. Všechny dvanáct skladeb z alba obsahují featuriny (počeštěně “hostovačky”:)), které podle mě první polovinu desky dost pěkně a nápaditě doplňují, ale musím říci, že osobně bych preferoval více prostoru pro Edova Syna, který mě po pravdě tady na albu baví víc než na jiných jeho sólových projektech. Určitě bych nesměl opomenout dále kvalitní produkci, která je pocitově opravdu špinavá a nese se v dosti pochmurném duchu a baví mě to. Album nevybočuje a drží se své kostry a určité struktury, ale určité experimentování na beatech, třeba na skladbě: „Tento Svet Není Ani Pre Jedneho Z Nás“, kdy mě produkce a obzvláště beat odnesl do končin, o kterých se mi ani nezdálo. Jedná se o dosti zasněžený projekt řešící a předkládající problémy na pravou míru.

Úpadek desky podle mě přichází ne ze strany alba, ale tím, že interpret fvck_kvlt (čti fakult), kolega Edova Syna z labelu kvlt_crew, vydal o měsíc dříve album Cigán, které je pro mě osobně mnohem větší a možná i zajímavější. Ačkoliv jsou oba dva interpreti partáci, můžou na hudebním trhu působit jako konkurenti pro stejnou vrstvu posluchačů, což nekazí dojem alba „Projekt 2023“, ale je větší pravděpodobnost, že posluchači alternativní slovenské rapové scény budou dávat větší pozornost Cigánovi než nové desce Edova syna, a tak „Projekt 2023“ přichází o svojí podle mě už dost malou pozornost.

Tato deska ze mě spadá mezi to nejkvalitnější, co jsme od Edova Syna vůbec kdy dostali a jedná se o jedno z nejkvalitnějších alb československého undergroundu. Album obsahuje pestrobarevnou a pochmurnou produkci, rozhodně doporučuji posluchačům, kteří chtějí objevovat něco nového. Je to kvalitní album, které se teda podle mě hodí jen do určité nálady. Pro mě to rozhodně není deska, kterou bych poslouchal každý den, ale jedná se o dost zajímavý projekt, mohu doporučit.

Projekt 2023 od Edova Syna si ode mě odnáší 7/10 bodů, silně doporučuji.

13. KOMNATA KRYŠTOFA KOLÁŘE

Kryštof Kolář působí již delší dobu jako jakási školní ikona kvůli svému stylu oblékání, jednoduše má velké množství dripu. Nedávno se opět zviditelnil díky svému výraznému přereku ve školním rozhlasu. Rozhodl jsem se ho tedy vyzpovídat. Ve velmi osobním interview přiznává Kryštof pokorně své chyby nebo například mluví o tom, z jakého předmětu bude maturovat.

autor článku Tomáš Vacek,
kontaktujte na
vaceto28b@sgagy.cz

JAK SE JMENUJEŠ A KDO JE TVŮJ TŘÍDNÍ UČITEL?

Jmenuji se Kryštof Kolář, chodím do VII.B a moje třídní učitelka je Olga Kačenková.

JAK SE PŘIPRAVUJEŠ NA MATURITU? NĚJAK INTENZIVNĚ NEBO TO HODLÁŠ ŘEŠIT AŽ V OKTÁVĚ?

Tak jak se říká, maturita formalita (smích), to je takové heslo, které zaznívá. Já jsem slyšel něco o obtížnosti zkoušek na vysoké škole, prý je každá taková malá maturita, to mě možná trochu uklidňuje, když se jeden vysokoškolák zvládne za zkouškové naučit na jednu maturitu, tak proč bych to já nedokázal za osm let studia. Už vím, že budu maturovat z biologie a chemie. Paní Kaňková už nás s tím „cypovala“ hodně dlouho, takže jsem hodně sebevědomý. Kdybych si vytáhl něco úplně šíleného jako třeba houby, tak bych to mohl zvládnout. Všichni jsou samozřejmě vystresovaní, ale až to skončí, tak si vlastně uvědomíte, že to bylo jednoduché, snažím se moc nestresovat.

CO CHCEŠ STUDOVAT ZA VYSOKOU ŠKOLU?

Upřímně, ještě nevím. Nebráním se ale studiu v nějakém Brně nebo Hradci Králové. Zatím přemýšlím, chtěl bych se ale věnovat oborům jako je biologie a chemie. Ale teď mě dost nadchl seminář „dějepis 20. století“ a to mě taky dost zaujalo, zatím ale nejsem definitivně rozhodnut.

HODNĚ LIDÍ SI TĚ SPOJÍ S DRIPEM, JAK SI VYBÍRÁŠ, CO SI OBLÉKÁŠ?

Pořád jsem povoláním syn (smích), takže vezmu máminy úspory, jdu do prvního fast-fashion obchodu, zabiju po cestě pár želviček v Megamyslových botách z kůže tuleních mláďat a dojdu do sekce, kde je jenom černé oblečení. Zjistil jsem, že když si na sebe dáte všechno černé, tak se vlastně nedá nic pokazit. Klidně ale nosím jedny kalhoty dva měsíce, když chci. Když to shrnu, tak můj drip vzniká tak, že se mi občas líbí něco šedivého, vezmu si to párkrát na sebe, ale pak zase chodím v tom černém.

JAK SE TEĎ STAVÍŠ K TOMU, ŽE JSI ŘEKL HANLIVÝ VÝRAZ DO ŠKOLNÍHO ROZHLASU?

To vzniklo tak, že jsme se dozvěděli o projektu Afrika Africe, který má na starost pan učitel Osweto. V rámci toho jsme a další kamarádi chodili po škole a přednášeli o tom, jak je důležité podporovat rozvojové země. Ta myšlenka mě nadchla, byli jsme nadšení z toho ohlasu. Tento školní rok se ta akce měla opakovat, tak jsem se rozhodl pokračovat. Byl jsem nějak náhodou pověřený, že k tomu něco řeknu do rozhlasu, tak jsem si hodinu předtím připravil takovou osnovu a myslel jsem si, že to bude v pořádku. Když jsem si sedl před ten mikrofon, tak jsem si uvědomil, že jsem v háji, všechen ten cool šel v ten moment pryč. Když jsem měl ještě ten mindset, že o nic nejde, tak jsem se přeřekl a pod tím nátlakem jsem řekl to pověstné slovo. Hned jak jsem to řekl, tak se ke mně začal valit ten ohromný smích, zčervenal jsem jako totální rajče a nějak to krkolomně dočetl. Nakonec to po mě vytřela paní ředitelka, jsem jí za to doteď vděčný. Vlastně se ani nic moc nestalo, jen mě trochu seřvala paní učitelka Kolafová. Neberu to jako fiasko, spíš jsem se z toho poučil a trochu se bojím, že už mě k tomu rozhlasu nepustí (smích). Vlastně se ale nemám za co stydět, moc mi nezáleží na tom, co si o mě lidé na SGAGY myslí (až na pár výjimek).

JAKOU POSLOUCHÁŠ HUDBU?

Hodně poslouchám soundtracky, poslední dobou mám rád třeba Kde Domov Můj? Trochu se za to stydím, ale poslouchám taky YUNGBLUD, ale absolutně se neztotožňuji s femboy fashion (smích). Pak třeba Corpse Husband, Mitski, prostě takovou pozérskou mainstream alternativní hudbu.

JSI TAKY ZNÁMÝ PRO SVÉ COSPLAYE, JAK JSI SE K TOMU DOSTAL?

Vzal jsem si z šatníku první věci, které připomínaly Jotara Kuja z JoJo's Bizarre Adventures když mě kamarád vytáhl na nějaký anime sraz, od té doby jsem sestrojil cosplay například na Ježíše Krista, máme doma taky strašně moc japonské literatury, protože můj otec se volnočasově věnuje japanologii. Není to žádná úplně kariéra, ale baví mě to.

